

4:e söndagen efter Påsk

Jesu översteprästerliga förbön, fortsättning.

Predikan på distans 2022-05-15.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för den förbön som Jesus höll den sista kvällen före sitt lidande. Hjälp oss nu att ta till oss orden i denna underbara bön. Skänk oss din helige Ande genom ordet och ge oss en fast förvissning om att du är vår käre Fader som ständigt bevarar oss. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 17:9-17. (2:a årg.)

9 Jesus sade: ”Fader, jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, för de är dina. 10 Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag är förhärligad i dem. 11 Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen när jag går till dig. Helige Far, bevara dem i ditt namn som du har gett mig, så att de är ett liksom vi är ett. 12 Så länge jag var hos dem, bevarade jag dem i ditt namn som du gett mig. Jag vakade över dem och ingen av dem gick förlorad, ingen utom fördärvets man för att Skriften skulle uppfyllas.

13 Nu kommer jag till dig. Men jag säger det här medan jag är kvar i världen, för att deras hjärtan ska vara fyllda av min glädje. 14 Jag har gett dem ditt ord och världen har hatat dem, för de tillhör inte världen liksom inte heller jag tillhör världen. 15 Jag ber inte att du ska ta dem ut ur världen, utan att du ska bevara dem från det onda. 16 De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen. 17 Helga dem i sanningen: ditt ord är sanning.

Denna text utgör fortsättningen av Jesu s.k. översteprästerliga förbön. Här ber Jesus för sina apostlar och för hela sin kyrka. Jag följer texten vers för vers och låter så Jesus själv undervisa oss.

v 9. Jesus sade: Fader, jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, för de är dina.

Jesus lär oss visserligen att vi skall be för alla människor, men i den här bönen ber han särskilt för de sina. Han ber för alla kristna, för den kristna kyrkan i alla tider. Denna kyrka är hans egendom och han är dess ende, rätte Herre. Till denna sin kyrka säger han på ett annat ställe: *Frukta inte, du lilla hjord, ty det har behagat er Fader att ge er riket* (Luk. 12:32). Som kristna är vi trygga i Faderns hand och Sonen Kristus har ständig omsorg om oss.

v 10. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag är förhärligad i dem.

Att vara en kristen är att få del av Guds härlighet mitt under svårigheter, problem, kamp och strid. Köttet, vår syndiga natur, strider ständigt mot anden och försöker få oss att ge upp kampen mot djävulen och världen och den falska kyrkan, som ständigt vill kompromissa med Guds ord. Men mitt i allt detta får vi genom ordet och tron se Guds härlighet och ta emot hans tröst och frid.

v 11. Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen när jag går till dig. Helige Far, bevara dem i ditt namn som du har gett mig, så att de är ett liksom vi är ett.

Strax efter förbönen började Kristi lidande i Getsemane örtagård. Förrädaren Judas kom med den mobb som snart skulle slå honom och spotta på honom. Bakom allt detta låg

fariséerna och de skriftlärde, överstepräster och folkets andliga ledare. De kunde inte tåla Jesu klara förkunnelse av lag och evangelium, då han öppnade himmelen för botfärdiga syndare men stängde den för de egenrättfärdiga som förtröstade på lagen och sin egen fromhet. Genom allt detta gick nu Jesus frivilligt. Han gick lidandets svåra väg, då hela världens synd lades på honom. Han bad de gråtande att inte gråta över honom, utan över sina egna synder. Fienderna trodde att de nu för alltid tystat Kristus och den lära de inte kunde tåla. Så tror också dagens falska kyrkor, som sluter sig samman kring förhoppningarna om en världskyrka, präglad av bibelkritik. Men denna falska ekumeniska rörelse som gärna samlas kring påvedömet har inte det rena och klara evangeliet. Dess kännetecken är flykten bort från Guds rena och klara ord. Det är inte för denna rörelse Jesus här ber, utan för den sanna kyrkan som de inte kan tåla. Endast i denna kyrka som har Guds ord rent och klart och sakramenten rätt förvaltade finns den sanna, kristna enheten. För denna kyrka ber Jesus: *”Helige Far, bevara dem i ditt namn som du har gett mig, så att de är ett liksom vi är ett.”* Den äldre översättningen är här tydligare och följer noga grundtexten: *”så att de **må vara ett, liksom vi är ett**”*. Men vårt moderna språk har gjort sig av med de gamla konjunktiverna. Språkets förändringar får vi leva med. Men det är viktigt att vi får kunniga bibelöversättare som är trogna mot den bibliska grundtexten. Förr präglade bibeltexten också språket i samhället. Nu är det tvärtom. Därför måste Kristi kyrka ständigt bedja Herren om trogna arbetare i skörden. (Matt. 9:38)

[Inom parentes kan påpekas, att *Luther* även bör vara vår förebild i fråga om bibelöversättning. Han lyssnade mycket på det folkliga, enkla språket och använde det i sin översättning. Men han såg samtidigt till att de bibliska begreppen hölls levande så att det bibliska innehållet verkligen präglade översättningen. Bibelspråket får inte bli alltför platt och menlöst, Den store bibelforskaren, professor *Hugo Odeberg*, brukade påpeka att det bibliska språket på Jesu tid hade en högtidlighet och värdighet i förhållande till talspråket, och att denna skillnad också måste komma fram i översättningen.]

v 12. Så länge jag var hos dem, bevarade jag dem i ditt namn som du gett mig. Jag vakade över dem och ingen av dem gick förlorad, ingen utom fördärvets man för att Skriften skulle uppfyllas.

Om inte Jesus ständigt hade vakat över sina får och bevarat dem i Faderns namn hade kyrkan för länge sedan upphört att finnas till. Nu lyckas inte djävulen tysta Guds röst och han lyckas inte, hur han än försöker, att övervinna den lilla hjorden som förtröstar på sin Frälsare och av hjärtat tror och litat på honom. Visserligen kom Judas med sitt fruktansvärda förräderi. Gud tillät detta för att Skriftens profetior skulle gå i uppfyllelse. Så tillåter han också idag att många falska lärare träder upp i den yttersta tiden och förvillar många. Detta är också förutsagt. Den yttersta tiden före Kristi återkomst skall vara präglad av ett stort avfall från tron. Antikrists kyrka skall framträda med allt större lockelser bort från det rena evangeliet. I påvedömet framträder han med mänskliga traditioner vid sidan av och över ordet. Många av de s.k. protestantiska och ortodoxa kyrkorna går samma väg. Vi skall inte förundra oss över detta. Det är förutsagt av Herren och hans apostlar.

Jesus fortsätter sin bön till Fadern:

v 13. Nu kommer jag till dig. Men jag säger det här medan jag är kvar i världen, för att deras hjärtan ska vara fyllda av min glädje.

När allting ser som mörkast ut ber Jesus om att hans trogna lärjungar skall bli uppfyllda av glädje. Detta kan endast ske om vi troget håller fast vid ordet. Vi får då inte låta oss lockas

av dem som menar att kyrkans fåtal måste leda till kompromisser i läran. Jesu säger ju klart och tydligt:

v 14. Jag har gett dem ditt ord och världen har hatat dem, för de tillhör inte världen liksom inte heller jag tillhör världen.

Av Herren själv har vi fått den himmelska läran, den gudomliga undervisningen. Den skall vi troget hålla fast vid om det så bara är två eller tre som är församlade i hans namn. Av Jesu bön lär vi oss då den rätta vägen. Han vill att vi troget skall stanna kvar på vår post och inte låta oss ryckas med av alla slags nya eller gamla locktoner. Jesus säger:

v 15. Jag ber inte att du ska ta dem ut ur världen, utan att du ska bevara dem från det onda.

Om Gud hade velat skulle han med en gång ha kunnat ta sina kristna ut ur världen och så låtit domen komma. Men han låter världen stå ännu en tid för att ordet skall kunna predikas och fler människor blir frälsta. Endast så bevarar han sin kyrka från det onda. Han tar dem inte på en gång ut ur världen utan låter dem först ha en tid av svårigheter, lidande, bekymmer och problem. Detta är den kristna kyrkans villkor. Men mitt under detta skänker han tröst, glädje och inre frid och bevarar oss från allt ont.

v 16. De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen.

Det märkliga är, att fastän vi som kristna lever mitt i världen, tillhör vi inte världen. Så var det med Jesus själv. Han var en människa som vi alla, men han hade ingenting med den onda, ogudaktiga världen att skaffa. Han var också sann Gud av evighet. Johannes skriver: *Han kom till sina egna, men hans egna tog inte emot honom* (Joh. 1:11f). Men så fortsätter han: *Men åt dem som tog emot honom gav han makt att bli Guds barn*. När människor blir döpta och kommer till tro tas de ut ur denna världens gemenskap och insätts i Guds kyrkas heliga, osynliga gemenskap.

v 17. Helga dem i sanningen: ditt ord är sanning

Genom Guds ord, det predikade och lästa ordet, och genom sakramenten som är befallda i ordet, blir vi så helgade mitt i denna världen. Genom Anden som bor i varje kristen sker helgelsen. Men den sker på ett underbart sätt som är sådant, att vi ofta tycker att det kristna livet bara blir sämre och sämre. Så måste Gud ofta föra oss genom prövningar och lidande för att vi skall lära oss att förtrösta på honom och hans ord. Men vi kan vara förvissade om att han som har börjat det goda verket också skall fullborda det intill Kristi dag då han kommer åter.

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*